

Święty Hubert - legenda

Życiorys

Św. Hubert urodził się w 655 roku w Gaskonii, był potomkiem królewskiego rodu Merowingów. Zamiłowanie do polowania odziedziczył po swoim ojcu. Towarzyszył mu często na łowach. Ponoć w wieku 14 lat uratował ojcu życie podczas polowania na niedźwiedzia w Pirenejach. Pełnoletni Hubert udaje się na dwór króla Frankonii, gdzie poślubia córkę Pepina z Heristal. Miał z nią syna Floriberta, późniejszego następcę na biskupstwie Liege.

Młody Hubert najwięcej czasu spędzał w puszczech, gdzie nieustannie polował, polowanie było jego pasją. Ponoć prowadził także swobodne, wręcz hulawcze życie. Tak było do roku 695, kiedy polując w Górach Ardeńskich, nie bacząc na nic, w sam Wielki Piątek napotkał białego jelenia z promieniejącym krzyżem w wieńcu. Miał wtedy usłyszeć głos Stwórcy ostrzegający go za jego niepohamowaną pasję i nakazujący mu udać się do Lamberta - biskupa Maastricht - Tongres. Przejęty objawieniem, czyni jak mu głos nakazał. Udaje się na służbę bożą do biskupa Lamberta. Studiuje wiedzę kanoniczną i prowadzi działalność misjonarską w Ardenach i Brabancji. Po śmierci Biskupa Lamberta w 704 lub 705 roku, z rąk papieża Sergiusza otrzymuje sakrę biskupią. Jako biskup, nieustannie przemierza pogańskie jeszcze wioski i miasta. Odnosi wiele sukcesów w zjednywaniu ludzi dla wiary w Chrystusa. Około roku 717 przenosi stolicę biskupstwa do Leodium (Liege). Przed śmiercią miał wygłosić wzruszającą mowę, w której schorowany już i słaby, prosił swoje owieczki aby żyjąc po chrześcijańsku pozwoliły swojemu pasterzowi zasnąć w pokoju. Zmarł 30 maja 727 roku, w swej rezydencji w Teruneren. Pochowany został w kościele Św. Piotra w Liege. Za doczesne zasługi w krzewieniu Chrześcijaństwa wkrótce ogłoszony zostaje świętym. 3 listopada 743 roku, przeniesiono ciało, już świętego Huberta do głównego ołtarza. Okazało się wtedy, że mimo upływu czasu jego ciało nie dotknięte było rozkładem, a z grobu rozchodziła się ponoć przyjemna woń. W roku 825 doczesne szczątki Św. Huberta, przeniesione zostały do Andange, złożone w głównym ołtarzu kościoła. Miejscowość ta od tego momentu nosi nazwę Saint Hubert, a kościół miano Bazyliki Św. Huberta.

Dzień poświęcenia relikwi Św. Huberta - 3 listopada - stał się świętem myśliwych i leśników. Święto to czczone jest uroczystymi łowami, poprzedzanymi mszą w intencji myśliwych. W tradycji ludowej Św. Hubert czczony jest także jako patron lunatyków i chorych na epilepsję. Przypisuje mu się też szczególne orędownictwo w wypadkach wścieklizy. Kult Św. Huberta szybko rozprzestrzenił się w sąsiednich krajach, by niebawem objąć całą Europę z Hiszpanią i Anglią. W XI wieku wchłonął w siebie legendę o Św. Eustachym, poprzednim patronie myśliwych.

Ikonografia przedstawia Św. Huberta najczęściej w czasie polowania, gdy objawił mu się jelen z krzyżem między tykami. W Polsce klasyką w tym zakresie są prace Jerzego Kossaka, który w 1937 roku na Światowej Wystawie Łowieckiej w Berlinie otrzymał złoty medal za obraz przedstawiający widzenie Św. Huberta. Imieniem Św. Huberta nazwało się wiele kół i towarzystw myśliwskich. Znak wieńca z krzyżem jest też oficjalną od 1946 roku, odznaką

Patron Koła

Wpisany przez Administrator

środa, 13 stycznia 2010 09:56 - Zmieniony poniedziałek, 18 stycznia 2010 14:35

Polskiego Związku Łowieckiego (od roku 1953 ze względów politycznych nie używany). Medal Św. Huberta ustanowiony w 1993 roku, nadawany jest za szczególne zasługi dla kultury łowieckiej.

Legendy

wg legendy z XI w. Hubert nawrócił się w czasie polowania, zobaczywszy jelenia z jaśniejącym między rogami krzyżem; patron myśliwych i leśników; w XV w. powstało kilka orderów imienia Huberta.

Patronat

Patron myśliwych, sportowców i matematyków.

Atrybuty

Atrybutem św. Huberta jest jeleni byk (często albinos) z jarzącym się krzyżem pomiędzy tykami wieńca. Wg legendy Hubert ujrzał takiego jelenia podczas polowania w lesie. Po tym zdarzeniu zaniechał łowiectwa i oddał się służbie Bogu. Dziś atrybut św. Huberta jest symbolem Polskiego Związku Łowieckiego.

Dzień obchodów

3 listopada - najczęściej obchodzony w większych stadninach i stajniach gdzie na cześć św. Huberta urządzana jest gonitwa. Jeden jeździec na swoim ramieniu przypiętą ma kitę lisa, a ten który go złapie ma prawo wykonać rundę honorową wokół miejsca pogoni.

W tradycji łowieckiej dzień św. Huberta jest okazją do tzw. hubertowin, czyli polowania zbiorowego o charakterze szczególnie uroczystym, z zachowaniem historycznych wzorców i ceremoniałów (m.in. sygnałów łowieckich). Polowanie hubertowskie kończy biesiada myśliwych przy ognisku, bigosie i nalewce.

Patron Koła

Wpisany przez Administrator

środa, 13 stycznia 2010 09:56 - Zmieniony poniedziałek, 18 stycznia 2010 14:35

